

(Фокус, 31.07.2011)

Већ више од десет година нова, "демократска" Србија доживљава праву Голготу: територијалну, политичку, менталну, моралну, духовну и економску. Откидају јој се територији, убјеђује се да је њен народ геноцидан, њене су политичке и културне елите постале слуге западног империјализма, Православна црква снажно нагиње католицизму, а поврх свега, народ је незапослен и гладан.

Србијанци морају свакодневно посматрати како су њихова браћа на Космету гажена окупаторском чизмом "међународне заједнице", док власти у Србији, осим испразне реторике, ни прстом да мрдну како би се супротставиле овом међународно правном насиљу. Трагикомична страна тога је шминкерско показивање неколико десетина џипова србијанске полиције који су, наводно, на "линији разграничења" с окупираном јужном србијанском територијом како би, ето, помогли својој браћи с друге стране силом успостављене границе.

И док се та фарса одвија пред ТВ камерама, србијански Предсједник патетично узвикује како се Србија неће дати испровоцирати и како она неће ратовати ни због Косова и Метохије, ни због Срба који тамо живе као у тамници, пошто се другачије не може у Европу. А његов Премијер не говори о нелегалној влади у Приштини, већ о привременој влади. Истодобно, овај посљедњи цинично изјављује како ова влада никада неће признати независно Косово. Па и неће, пошто су јој дани одбројани. Србија, дакле, не мисли употријебити насилна већ мирна рјешења за санирање косметске кризе. Све скупа испада као да су тамошњи Албанци завладали милом Косовом и Метохијом.

Као да Србија није била бомбардирана од стране НАТО, као да потом НАТО није окупирао КиМ, као да се након тога није десио изгон и помор тисућа преосталих Срба, као да тамо Срби нису били убијани ради распродаје њихових органа, као да 2004. године није дошло до бруталног истребљења и прогона Срба на појединим локалитетима

Муке по Србији

Пише: Емил Влајки

понедељак, 01 август 2011 15:07

Јужно од Ибра и паљења њихових домова од стране Албанаца а уз помоћ НАТО снага, као да је рушење 200 српских самостана рађено ненасилно, као да се садашње сламање Срба на сјеверном дијелу КиМ не догађа насилно здруженим снагама НАТО и специјалаца полиције косовских Албанаца, и да не набрајамо. Све је то неважно и недовољно да би се за то ратовало. Како би нетко уопће могао бити испровоциран и супротставио се овим нељудским поступцима силом. Сјетимо се само Малвина, неколико острвских камењара уз обалу Аргентине, тада колоније Велике Британије, а које су Аргентинци покушали, с правом, запосјести. Велика Британија није ни тренутка оклијевала, иако се та острва налазе хиљадама миља далеко од њих, те је заратила с Аргентином и вратила своју колонију.

Али, трагедији Србије никад краја. Још једна донијета патетична, "ненасилна" резолуција у Скупштини о актуалној косметској кризи исказује њену тоталну немоћ. Сви су јој се почели ругати и потцјењивати је. Тако Јован Дивјак долази прије пар дана тријумфално у Сарајево из притвора у Аустрији и изјављује како му је драго што је друга страна, Србија, изгубила судски процес против њега. Јер, наставља Дивјак, Срби су у ових двадесет година све изгубили: територије, част и кредибилитет. Фројд је пред крај свог живота изнио теорију како појединац и народи имају у себи укомпонирани нагон самодеструкције, а на садашњу Србију се та теорија савршено може примијенити.